

Gemeente Noordwijkerhout

Bestemmingsplan 'St. Jozefkerk e.o.'

projectnr. 244727
juli 2012

	datum	nummer besluit	resultaat
• ontwerp			
• besluit gemeenteraad	24-05-2012	ADBE-12-00654 Z-11-01073	vastgesteld
• onherroepelijk	18-07-2012		onherroepelijk

Opdrachtgever

Gemeente Noordwijkerhout
Postbus 13
2210 AA NOORDWIJKERHOUT

datum vrijgave	beschrijving	goedkeuring	vrijgave
18 juli 2012	vastgesteld	mr. A.C. Clerx	ing. R.H. van Trigt

Inhoud

1	Inleiding	4
1.1	Aanleiding	4
1.2	Plangebied	4
1.3	Vigerend bestemmingsplan	5
1.4	Planvorm	6
1.5	Leeswijzer	6
2	Beleidskader	7
2.1	Europees beleid	7
2.1.1	Verdrag van Valletta (Malta)	7
2.1.2	Europese Kaderrichtlijn water	7
2.2	Rijksbeleid	9
2.2.1	Nota Ruimte	9
2.2.2	Flora- en faunawet	9
2.2.3	Wet luchtkwaliteit	10
2.2.4	Besluit externe veiligheid inrichtingen	10
2.2.5	Nationaal Waterplan 2010-2015	10
2.3	Provinciaal beleid	12
2.3.1	Visie op Zuid-Holland (2010)	12
2.3.2	Verordening Ruimte (juli 2010)	13
2.4	Regionaal beleid	15
2.4.1	Holland Rijnland: Regionale structuurvisie 2020	15
2.4.2	Waterbeheerplan 2010-2015	16
2.4.3	Keur en Beleidsregels 2009	16
2.5	Gemeentelijk beleid	18
2.5.1	Archeologiebeleid	18
2.5.2	Parapluplan prostitutie	18
2.6	Conclusie	19
3	Beschrijving plangebied	20
3.1	Beschrijving Bouwplan	20
4	Realiserings- en uitvoeringsaspecten	22
4.1	Archeologie en cultuurhistorie	22
4.1.1	Toets	22
4.1.2	Conclusie	22
4.2	Water	23
4.2.1	Toetsingskader	23
4.2.2	Toets	23
4.2.3	Conclusie	23
4.3	Luchtkwaliteit	24
4.3.1	Toetsingskader	24
4.3.2	Toets	24
4.3.3	Conclusie	25
4.4	Externe veiligheid	25
4.4.1	Toetsingskader	25
4.5	Netwerken	26
4.6	Geluid	26

4.6.1	Toetsingskader	26
4.6.2	Toets	27
4.6.3	Conclusie	27
4.7	Ecologie	27
4.7.1	Toetsingskader	27
4.7.2	Toets	28
4.7.3	Conclusie	28
4.8	Bodem	29
4.8.1	Toets	29
4.8.2	Conclusie	30
4.9	Duurzaamheid	30
4.9.1	Klimaatakkoord Gemeenten en Rijk 2007-2011	30
4.9.2	GPR Gebouw® 4	30
4.10	MER-beoordeling	30
5	Juridische regelgeving	32
5.1	Inleiding	32
5.2	Systematiek van de regels	32
6	Economische uitvoerbaarheid	34
7	Ruimtelijke procedure	35
7.1	Raadplegen vooroverleginstanties	35
7.2	Zienswijzen	35

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

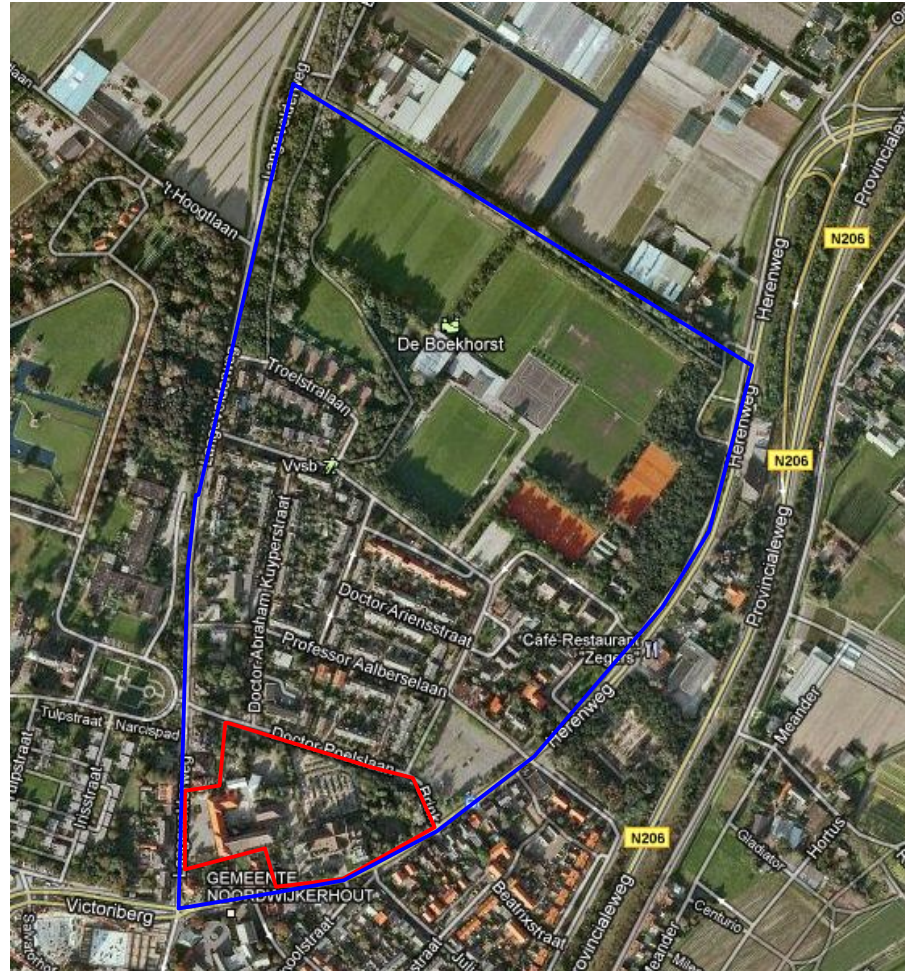
Het vigerende bestemmingsplan voor de wijk 'Boekhorst' in de gemeente Noordwijkerhout is op 5 maart 2009 vastgesteld door de raad en per 22 april 2009 onherroepelijk geworden. Het bestemmingsplan is een consoliderend plan, wat wil zeggen dat er bij vaststelling geen grootschalige nieuwe ontwikkelingen binnen de planperiode (2009 - 2019) werden voorzien. Niettemin is in het plangebied de wens ontstaan om het bestaande gebouw Maasgaarde uit te breiden en het huidige dekanaatsgebouw te slopen. Deze ontwikkeling is mede ontstaan door het afbranden van het gebouw 'Porrelhoek' dat in het plangebied aanwezig was. In het vigerende bestemmingsplan Boekhorst is ter plaatse van de voorgestelde ontwikkeling geen mogelijkheid om een gebouw te realiseren omdat de beoogde locatie van de nieuwbouw buiten het bouwvlak is gelegen.

Met onderhavig bestemmingsplan 'St. Jozefkerk e.o.' wordt voorzien in de juiste planologische basis om de gewenste ontwikkeling mogelijk te maken. Gelet op de geringe omvang van het plangebied, wordt voor dit gedeelte van het plangebied van het bestemmingsplan Boekhorst een nieuw bestemmingsplan gemaakt genaamd 'St. Jozefkerk e.o.'. Het doel van het onderhavige bestemmingsplan is verder het aanwijzen van bestemmingen van de in het plan begrepen gronden (artikel 3.1 Wro). Dit omvat zowel het doorvertalen van het ruimtelijk beleid van rijk, provincie en gemeente als het adequaat vastleggen van kwaliteit en functies. Een bestemmingsplan heeft voor zowel de overheid als de burger een bindend karakter.

1.2 Plangebied

Het plangebied van het bestemmingsplan 'St. Jozefkerk e.o.' bevindt zich in de zuidwestelijke hoek van de wijk Boekhorst en wordt begrensd door de Herenweg, Doctor Poelslaan en de achterzijde van de woningen aan de Langevelderweg. Binnen het plangebied zijn op dit moment een school, kerk, pastorie, dekanaatsgebouw, begraafplaats en het huidige gebouw Maasgaarde aanwezig.

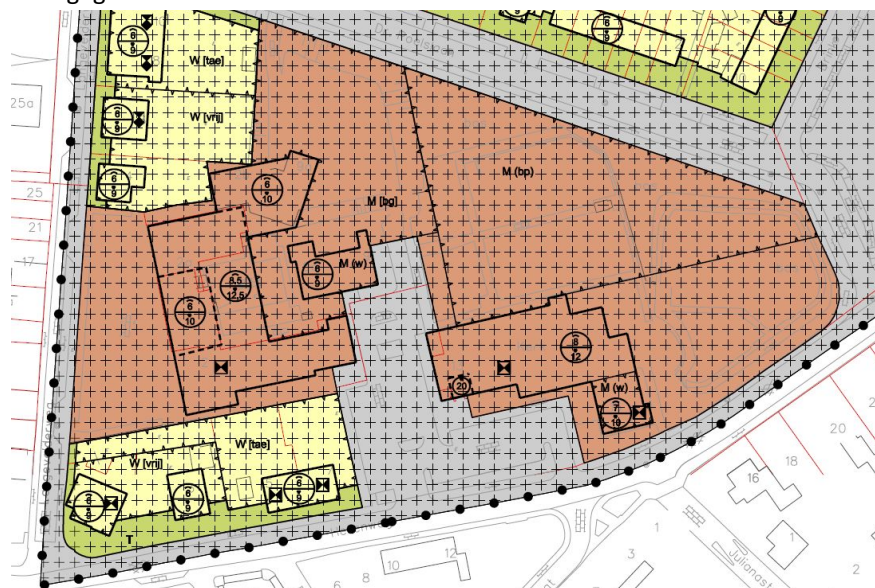
Ten noorden van het plangebied bevindt zich de woonwijk Boekhorst. Tussen de woningen en het agrarisch gebied ligt het sportpark Boekhorst als overgang van bebouwd naar landelijk gebied. Ten zuiden van het plangebied ligt het centrum van Noordwijkerhout. Onderstaande afbeelding geeft de situering van het plangebied binnen het bestemmingsplan Boekhorst weer.

Afbeelding 1: ligging plangebied (rood) t.o.v. plangebied Boekhorst (blauw)

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Binnen het plangebied is één bestemmingsplan van kracht, te weten Bestemmingsplan 'Boekhorst' (5 maart 2009). De plangrens van dit bestemmingsplan is op bovenstaande figuur weergegeven.

Afbeelding 2: uitsnede vigerend bestemmingsplan (2009)

De voorgestelde nieuwbouw aansluitend op het bestaande gebouw 'Maasgaarde' past niet binnen de bestaande bouwvlakken die zijn opgenomen in het bestemmingsplan Boekhorst. Conform het vigerende bestemmingsplan is het bouwplan dan ook niet mogelijk.

Om de realisatie van het bouwplan mogelijk te maken moet het bestemmingsplan worden aangepast.

1.4 Planvorm

Het bestemmingsplan 'St. Jozefschool e.o.' bestaat uit een verbeelding en regels en gaat vergezeld van een toelichting.

Verbeelding

Op de verbeelding met tekeningnummer 244727 zijn onder meer de bestemmingen van de in het plan begrepen gronden aangegeven met bijbehorende verklaring, het zogenaamde renvooi. Naast bestemmingen kent het renvooi aanduidingen. De verklaring legt een verbinding tussen de bestemmingen die op de verbeelding zijn aangegeven en de regels. De aanduidingen hebben slechts juridische betekenis indien en voor zover deze in de regels daaraan wordt gegeven, bijvoorbeeld wonen (w) of bijgebouwen toegestaan [bg]. Soms heeft een aanduiding in dit plan juridisch gezien geen betekenis en is deze uitsluitend op de plankaart aangegeven ten behoeve van de leesbaarheid van de kaart (bv. topografische gegevens). De kaart is getekend op schaal 1:1000.

Regels

In de regels wordt het gebruik van de gronden, die in het plan zijn begrepen en de zich daarop bevindende opstallen vastgelegd. De regels zijn ingedeeld in vier hoofdstukken. Het eerste hoofdstuk bevat onder andere definities van de gebruikte begrippen en regels omtrent de wijze van meten. Het tweede hoofdstuk bevat de bestemmingsregels. In hoofdstuk drie zijn de algemene regels opgenomen. Het laatste hoofdstuk bevat onder meer regels met betrekking tot de overgangsbepalingen en de slotregel.

Toelichting

In de toelichting wordt de opzet van het plan beschreven en zijn de aan het plan ten grondslag liggende gedachten vermeld. Hierbij komen o.a. het beleidskader, de huidige situatie van het plangebied en omgeving, de juridische regeling en de economische uitvoerbaarheid aan de orde. Tevens wordt er verslag gedaan van de resultaten van het over het plan gevoerde overleg en inspraak.

1.5 Leeswijzer

Dit document is opgesteld uit 7 hoofdstukken. Na deze inleiding wordt achtereenvolgens aandacht besteed aan:

- het beleidskader, bestaande uit Europees- en rijksbeleid, provinciaal, regionaal en gemeentelijk beleid (hoofdstuk 2);
- de huidige situatie van het plangebied en de omgeving (hoofdstuk 3);
- een beschrijving van de realiserings- en uitvoeringsaspecten van het bestemmingsplan (hoofdstuk 4);
- de juridische regelgeving (hoofdstuk 5);
- de economische uitvoerbaarheid (hoofdstuk 6);
- het gevoerde vooroverleg en de inspraak (hoofdstuk 7).

2 Beleidskader

In dit hoofdstuk wordt in het kort en voor zover relevant het beleidskader toegelicht, waarbinnen onderhavig bestemmingsplan moet passen en aan getoetst wordt (zie hoofdstuk 4). Achtereenvolgens wordt het relevante Europees, nationaal, provinciaal, regionaal en gemeentelijk beleid beschreven.

2.1 Europees beleid

2.1.1 Verdrag van Valletta (Malta)

Het Europese Verdrag van Valletta, ook wel het Verdrag van Malta genoemd, beoogt het cultureel erfgoed dat zich in de bodem bevindt beter te beschermen. Het gaat bijvoorbeeld om grafvelden, gebruiksvoorwerpen en resten van bewoning. Op iedere plaats in de bodem kan dit soort erfgoed zich bevinden.

Vaak werden archeologen laat bij de ontwikkeling van plannen betrokken. Hierdoor werd de aanwezigheid van archeologische waarden vaak pas ontdekt als projecten, zoals de aanleg van wegen of stadsvernieuwing, al in volle gang waren.

Op 1 september 2007 is de wet op de archeologische monumentenzorg in werking getreden. Om het bodemarchief beter te beschermen en om onzekerheden tijdens de bouw van bijvoorbeeld nieuwe wijken te beperken, is het vanaf 1 januari 2005 verplicht vooraf onderzoek te laten doen naar de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden. Op deze manier kan daar bij de ontwikkeling van de plannen rekening mee worden gehouden. Veel gemeenten werken momenteel al "Malta-conform". Op 16 april 1992 werd de verdragstekst door de leden van de Europese ministerraad in Valletta ondertekend. Daarmee is het verdrag de opvolger van een eerder Europees verdrag uit 1969 waarin vooral de bescherming van archeologische monumenten werd geregeld. Uitgangspunt van het nieuwe verdrag is dat het archeologische erfgoed al voordat het tot monument is verklaard, integrale bescherming nodig heeft en krijgt.

In §4.1 is nader omschreven wat dit voor het onderhavige plangebied betekent.

2.1.2 Europese Kaderrichtlijn water

In het jaar 2000 is de nieuwe Europese 'Kaderrichtlijn water' in werking getreden. De richtlijn is in verschillende stukken beschreven. Het doel van deze richtlijn is de vaststelling van een kader voor de bescherming van landoppervlaktewater, overgangswater, kustwater en grondwater in de Europese Gemeenschap, waarmee:

- aquatische ecosystemen en de hiervan afhankelijke wetlands en terrestrische ecosystemen, voor verdere achteruitgang worden behoed en beschermd en verbeterd worden;
- duurzaam gebruik van water wordt bevorderd, op basis van bescherming van de beschikbare waterbronnen op lange termijn;
- er wordt bijgedragen tot afzwakking van de gevolgen van overstromingen en perioden van droogte.

Verschillende doelstellingen uit de Kaderrichtlijn zijn ook opgenomen in het landelijke waterbeleid. Aspecten zoals duurzaam gebruik maken bijvoorbeeld een belangrijk onderdeel uit van het kabinetsstandpunt 'Anders omgaan met water, waterbeleid in de 21^e eeuw (WB21)'. Ook in de Vierde Nota Waterhuishouding (NW4) zijn al vergaande doelstellingen ten aanzien van de waterkwaliteit opgenomen. Voor deze aspecten zijn daardoor vanuit de Kaderrichtlijn geen gevolgen te verwachten, die niet ook vanuit andere (nationale) wet- en regelgeving voortkomen.

In §4.2 is nader omschreven wat dit voor het onderhavige plangebied betekent.

2.2 Rijksbeleid

2.2.1 Nota Ruimte

In de Nota Ruimte (2006) worden de uitgangspunten voor de ruimtelijke inrichting van Nederland vastgelegd, waarbij het gaat om inrichtingsvraagstukken die spelen tussen nu en 2020, met een doorkijk naar 2030. In de nota worden de hoofdlijnen van beleid aangegeven, waarbij de ruimtelijke hoofdstructuur van Nederland (RHS) een belangrijke rol speelt.

De nota bevat daarmee niet alleen de ruimtelijke uitspraken zoals die eerder in het ontwerp van de Vijfde Nota over de Ruimtelijke Ordening waren opgenomen, maar ook die uit het Tweede Structuurschema Groene Ruimte (SGR2) en uit het Nationaal Verkeers- en Vervoersplan (NVVP), voor zover het kabinet daaraan vasthoudt. Daarnaast worden in de Nota Ruimte ook de Gebiedsgerichte Economische Perspectieven opgenomen.

De kern van het beleid ligt in het toepassen van efficiënte manieren om met de ruimte om te gaan. Uitgangspunt van het beleid is dat de ruimtebehoefte zoveel mogelijk wordt gehonoreerd en dat er gezocht wordt naar mogelijkheden om tegelijkertijd ruimtelijke kwaliteit te waarborgen. De focus ligt op vier algemene doelen:

- Versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland;
- Bevordering van krachtige steden en een vitaal platteland;
- Borging en ontwikkeling van belangrijke (inter)nationale ruimtelijke waarden;
- Borging van de veiligheid.

In de Nota Ruimte zijn alleen uitspraken opgenomen die een specifiek nationaal ruimtelijk belang dienen of die zorgen voor een gegarandeerde basiskwaliteit voor alle bewoners van Nederland. Rode contouren komen daarom in de nota niet meer voor; een goede waarborging en ontwikkeling van de kwaliteit van specifieke natuurgebieden en landschappen wel.

Conclusie

Het voorliggende bestemmingsplan voorziet in de nieuwbouw ten behoeve van een maatschappelijke functie binnen de percelen die in eigendom zijn van de initiatiefnemer. Een directe relatie met het Rijksbeleid heeft het bestemmingsplan derhalve niet.

2.2.2 Flora- en faunawet

Het doel van de Flora- en faunawet (1998) is het instandhouden van in het wild voorkomende planten- en diersoorten. Beschermde soorten zijn onder andere bijna alle zoogdieren, vogels, amfibieën en reptielen die van nature in het wild in Nederland voorkomen. De bescherming wordt geregeld op drie manieren. Ten eerste het verbieden van handelingen die de instandhouding van soorten direct in gevaar kunnen brengen. Ten tweede kunnen kleine objecten (bijv. grot, fort) of terreinen worden aangewezen als beschermd gebied als het gebied van groot belang is voor het voortbestaan van een soort. Ten derde moet voor ingrepen waarbij soorten of objecten die vallen onder de Flora- en faunawet zijn betrokken, een ontheffing worden aangevraagd bij de Dienst Regeling. Bevoegd gezag is het ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (ELI).

De werkingssfeer van de Flora- en faunawet is niet beperkt tot of gerelateerd aan speciaal aangewezen gebieden, maar geeft soorten overal in Nederland bescherming. In §4.7 is aangegeven wat de consequenties voor het plangebied zijn.

2.2.3 Wet luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit van kracht geworden. De hoofdlijnen van de nieuwe regelgeving zijn ondergebracht in hoofdstuk 5, titel 5.2 van de Wet milieubeheer. De regelgeving is uitgewerkt in onderliggende Algemene Maatregelen van Bestuur (AMvB's) en Ministeriële Regelingen. Daarmee zijn het Besluit luchtkwaliteit 2005 (Blk 2005), de Regeling saldering luchtkwaliteit, het Meet- en rekenvoorschrift bevoegdheden luchtkwaliteit 2005 en de Meetregeling luchtkwaliteit vervallen.

De aanleiding daartoe is de maatschappelijke discussie die ontstond als gevolg van de directe koppeling tussen ruimtelijke ordeningsprojecten en luchtkwaliteit. De directe koppeling had tot gevolg dat veel geplande (en als noodzakelijk of gewenst ervaren) projecten geen doorgang konden vinden in overschrijdingsgebieden. Bovendien moest voor ieder klein project met betrekking tot luchtkwaliteit een uitgebreide toets gedaan worden. Met de nieuwe 'Wet luchtkwaliteit' en bijbehorende bepalingen en hulpmiddelen, wil de overheid zowel de verbetering van de luchtkwaliteit bewerkstelligen als ook de gewenste ontwikkelingen in ruimtelijke ordening doorgang laten vinden.

De grenswaarden voor verschillende stoffen zoals voorgeschreven in de richtlijn 1999/30 EG van de Raad van de Europese Unie zijn niet gewijzigd ten opzichte van het Besluit luchtkwaliteit 2005. Maar de wet maakt nu wel onderscheid tussen grote en kleine ruimtelijke projecten. In het nieuwe Besluit NIBM (Niet in betekenende mate) met onderliggende regelingen is vastgelegd onder welke omstandigheden ruimtelijke ontwikkelingen niet in betekenende mate bijdragen aan de verslechtering van de luchtkwaliteit en als zodanig niet getoetst hoeven te worden aan de vigerende normen voor NO₂ en PM₁₀.

Een project is klein als het slechts in geringe mate (ofwel niet in betekenende mate) leidt tot een verslechtering van de luchtkwaliteit. De grens ligt bij een verslechtering van maximaal 3% van de grenswaarden voor de luchtkwaliteit. Grotere projecten daarentegen kunnen worden opgenomen in het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) mits ook overtuigend wordt aangetoond dat de effecten van dat project worden weggenomen door de maatregelen van het NSL.

In §4.3 is aangegeven wat de consequenties voor het plangebied zijn.

2.2.4 Besluit externe veiligheid inrichtingen

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) is sinds 27 oktober 2004 van kracht. Het besluit verplicht gemeenten risicovolle situaties van inrichtingen ten opzichte van kwetsbare bestemmingen binnen 3 jaar te saneren als het plaatsgebonden risico hoger is dan 10⁻⁶ voor 2010. Voor wat betreft het groepsrisico wordt een motiveringsplicht wettelijk geregeld. Krachtens het Bevi moeten alle besluiten in het kader van de Wet milieubeheer en de Wet op de ruimtelijke ordening integrale aspecten van externe veiligheid afwegen.

In §4.4 is aangegeven wat de consequenties voor het plangebied zijn.

2.2.5 Nationaal Waterplan 2010-2015

Het Nationaal Waterplan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2010 - 2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstromingen, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water.

Watertoets

Onderdeel van het rijksbeleid is de watertoets. De watertoets dient te worden toegepast op nieuwe ruimtelijke plannen, zoals bestemmingsplannen, structuurplannen en ook ruimtelijke onderbouwingen. Als een gemeente een ruimtelijk plan wil opstellen, stelt zij de waterbeheerder vroegtijdig op de hoogte van dit voornemen. De waterbeheerders stellen dan een zogenaamd wateradvies op. Het ruimtelijk plan geeft in de waterparagraaf aan hoe is omgegaan met dit wateradvies.

Waterwet

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. In de Waterwet zijn alle vergunningen betreffende 'water' opgenomen. Met de Waterwet zijn Rijk, waterschappen, gemeenten en provincies beter uitgerust om wateroverlast, waterschaarste en waterverontreiniging tegen te gaan. Ook voorziet de wet in het toekennen van functies voor het gebruik van water zoals scheepvaart, drinkwatervoorziening, landbouw, industrie en recreatie. Afhankelijk van de functie worden eisen gesteld aan de kwaliteit en de inrichting van het watersysteem.

Conclusie

In §4.2 van de toelichting wordt het aspect water nader omschreven.

2.3 Provinciaal beleid

2.3.1 Visie op Zuid-Holland (2010)

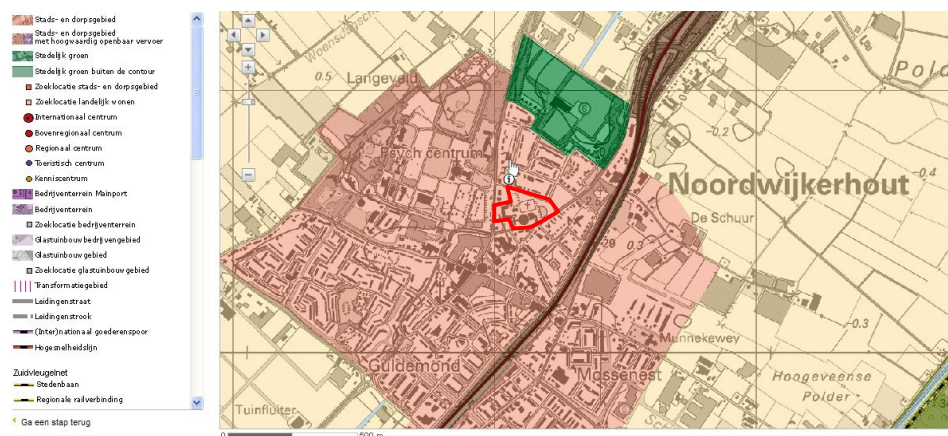
De Structuurvisie 'Visie op Zuid-Holland' geeft een doorkijk naar 2040 en de visie voor 2020 met bijbehorende uitvoeringsstrategie. De nieuwe integrale Structuurvisie voor de ruimtelijke ordening komt in de plaats van de vier streekplannen en de Nota Regels voor Ruimte.

In de Structuurvisie 'Visie op Zuid-Holland' staat hoe de provincie samen met haar partners wil omgaan met de beschikbare ruimte. Met de Structuurvisie werkt de provincie aan een vitaal Zuid-Holland, met meer samenhang en verbinding tussen stad en land. Hierdoor is in Zuid-Holland goed wonen, werken en recreëren voor iedereen binnen handbereik. De provincie onderscheidt vijf hoofdopgaven:

- aantrekkelijk en concurrerend internationaal profiel
- duurzame en klimaatbestendige deltaprovincie
- divers en samenhangend stedelijk netwerk
- vitaal, divers en aantrekkelijk landschap
- stad en land verbonden.

Ook de instrumenten die de provincie inzet, komen in de Structuurvisie aan de orde. De provincie ordent op kaarten, ontwikkelt programma's en projecten, agendeert zaken en laat onderzoek uitvoeren. Zij stuurt op hoofdlijnen door kaders te stellen en het lokale bestuur ruimte te geven bij de ruimtelijke inrichting. Deze aanpak sluit aan bij de nieuwe stijl van besturen: 'Lokaal wat kan, provinciaal wat moet.'

De structuurvisiekaart bestaat uit twee delen: een functiekaart en een kwaliteitskaart. De functiekaart geeft de gewenste en mogelijke ruimtelijke functies weer die in de structuurvisie zijn geordend, begrensd en vastgelegd als ruimtelijk beleid tot 2020. De functiekaart is vergelijkbaar met de voormalige streekplankaarten. In de kwaliteitskaart zijn zowel de bestaande als de gewenste kwaliteiten verbeeld op een globale, regionale schaal. De kwaliteitskaart toont de diversiteit van Zuid-Holland en brengt de ruimtelijke kwaliteiten van provinciaal belang in beeld.

Afbeelding 3: ligging globaal plangebied (rood kader) in functiekaart, bron: Provincie Zuid-Holland

In de functiekaart, als onderdeel van de Provinciale Structuurvisie is het plangebied opgenomen als stads- en dorpsgebied. Ter onderbouwing wordt in de Structuurvisie aangegeven dat de provincie ervoor kiest om verstedelijking zoveel mogelijk in bestaand bebouwd gebied te concentreren. Hiermee worden investeringen in de gebouwde omgeving gebundeld, waardoor de kwaliteit van het bebouwde gebied behouden blijft en versterkt wordt. Alle kernen in de provincie zijn omgeven door bebouwingscontouren. Deze geven de grens van de bebouwingsmogelijkheden voor wonen en werken weer. De bebouwingscontouren zijn strak getrokken om het bestaand stedelijk gebied en de kernen, rekening houdend met plannen waar de provincie al mee heeft ingestemd en waarbinnen de woningbouwopgave tot 2020 kan worden geacommodeerd (zie ook kaart 1 van de Verordening).

Aanduidingen kwaliteitskaart

Op de kwaliteitskaart wordt het plangebied eveneens aangeduid met Versterking van het stedelijk netwerk. Dit principe gaat uit van het intensief benutten van ruimte in bestaand bebouwd gebied door het ruimtegebruik op locaties en infrastructuur beter te benutten. Het provinciaal belang richt zich op de ambities:

- Bundeling van verstedelijking, infrastructuur, voorzieningen en economische activiteiten gericht op concentratie en functieafstemming (knopen- en locatiebeleid).
- Stedelijke detailhandelstructuur versterken.
- Culturele en toeristische voorzieningen versterken (stedelijk).

Actualisering 2011

Op 23 augustus 2011 heeft GS van Zuid-Holland het ontwerp actualisering 2011 van de Visie op Zuid-Holland voor zowel de Provinciale Structuurvisie als de Verordening Ruimte vastgesteld.

De (ontwerp)aanpassing heeft geen gevolgen voor het plangebied.

2.3.2 Verordening Ruimte (juli 2010)

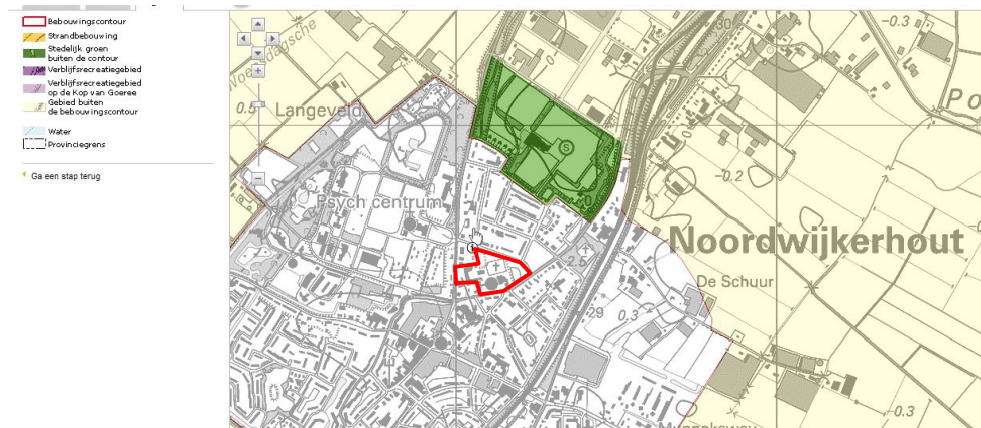
De Wet ruimtelijke ordening stelt dat iedere overheidslaag verantwoordelijk is, binnen de grenzen van een goede ruimtelijke ordening, voor het eigen ruimtelijke belang.

Bij de vraag wie voor welk belang verantwoordelijk moet worden gehouden, geldt het uitgangspunt: decentraal wat kan, centraal wat moet.

De provincie geeft in de provinciale structuurvisie aan welke zaken de provincie van provinciaal belang vindt. Om het eigen ruimtelijk belang te kunnen uitvoeren is een scala aan mogelijkheden voorhanden. Een van deze mogelijkheden is het vaststellen van een verordening Ruimte.

In de verordening staan met name zaken die generiek van aard zijn (relevant voor alle gemeenten of een bepaalde groep gemeenten) en in eerste instantie vooral een werend of beperkend karakter hebben. In de verordening zijn regels gesteld over de inhoud van bestemmingsplannen en de inhoud van de toelichting van bestemmingsplannen.

Het plangebied is gelegen binnen de bebouwingscontour zoals opgenomen in de Verordening Ruimte (zie afbeelding op de volgende pagina). De ontwikkeling die dit bestemmingsplan mogelijk maakt past binnen de Verordening Ruimte.

Afbeelding 4: ligging plangebied binnen de bebouwingscontour (rode lijn) in kaart 1 bebouwingscontouren van de Verordening Ruimte, bron: Provincie Zuid-Holland

2.4 Regionaal beleid

2.4.1 Holland Rijnland: Regionale structuurvisie 2020

Het samenwerkingsorgaan Holland Rijnland werkt namens en voor de vijftien gemeenten in de gelijknamige regio, te weten: Alphen aan den Rijn, Hillegom, Kaag en Braassem, Katwijk, Leiden, Leiderdorp, Lisse, Nieuwkoop, Noordwijk, Noordwijkerhout, Oegstgeest, Rijnwoude, Teylingen, Voorschoten en Zoeterwoude (totaal bijna 525.000 inwoners). Doelstelling van Holland Rijnland is de kwaliteit van wonen, werken, ondernemen en recreëren van burgers, bedrijven en instellingen in het gebied te bevorderen. Holland Rijnland biedt het kader waarbinnen de gemeenten op deze terreinen kunnen samenwerken om efficiencyvoordelen te behalen, overleg en afstemming te plegen en streekbelangen te behartigen.

In juni 2009 heeft het bestuursorgaan Holland Rijnland in de Regionale structuurvisie 2020 (RSV) een gezamenlijke visie op de ruimtelijke toekomst van de regio gegeven. De gemeenten hebben hiermee de hoofdlijnen van het ruimtelijk beleid teruggebracht tot zeven kernbeslissingen. De vaststelling van de RSV was een lang en complex proces, maar het resultaat is een gedragen visie door alle Holland Rijnland-gemeenten.

De RSV is het gemeenschappelijke toetsingskader van alle regiogemeenten. Op basis hiervan worden voortaan alle ruimtelijke ontwikkelingen in Holland Rijnland tot 2020 getoetst. Deze visie bevat zeven kernbeslissingen die uitgaan van een evenwichtige ontwikkeling van wonen, recreatie, infrastructuur en intensief, meervoudig en duurzaam ruimtegebruik. De kernbeslissingen zijn:

1. Holland Rijnland is een top woonregio;
2. Leiden vervult een regionale centrumfunctie;
3. Concentratie stedelijke ontwikkeling;
4. Groen-blauwe kwaliteit staat centraal;
5. Het Groene Hart, de Bollenstreek en Duin, Horst en Weide blijven open;
6. Twee speerpunten voor economische ontwikkeling: Kennis en Greenports;
7. Verbetering van de regionale bereikbaarheid.

Afbeelding 5: uitsnede plankaart Regionale Structuurvisie 2020

2.4.2 Waterbeheerplan 2010-2015

Op 9 december 2009 is het nieuwe waterbeheerplan van het hoogheemraadschap van Rijnland vastgesteld in de Verenigde Vergadering. Dit sleuteldocument zet de lijnen uit voor de strategie, het beleid en de uit te voeren maatregelen in de planperiode 2010-2015. Het plan is gebaseerd op uitgebreid onderzoek en overleg met buurwaterschappen, provincies en Rijk.

Ook hebben maatschappelijk organisaties hun inbreng geleverd via het Waterberaad, dat vijf keer is bijeengekomen om dit WBP4 te bespreken.

Strategische doelen

Het werk van het hoogheemraadschap van Rijnland is en blijft erop gericht de volgende drie strategische doelen (hoofddoelen) te realiseren:

- veiligheid tegen overstromingen;
- voldoende water;
- gezond water, inclusief doelmatig en effectief beheer van de afvalwaterketen;

Het WBP4 laat zien wat Rijnland in de planperiode 2010-2015 gaat ondernemen om deze doelen te bereiken.

Watertoets

Het Hoogheemraadschap van Rijnland heeft in haar handreiking watertoetsprocedure aangegeven welke procedurestappen moeten worden doorlopen en waaraan inhoudelijk in de toelichting en regels de waterparagraaf in bestemmingsplannen moet voldoen.

Enkele voor het plangebied relevante aspecten in het kader van water zijn beschreven in §4.2.

2.4.3 Keur en Beleidsregels 2009

Per 22 december 2009 is een nieuwe Keur in werking getreden, alsmede nieuwe Beleidsregels die in 2011 geactualiseerd zijn. Een nieuwe Keur is nodig vanwege de totstandkoming van de Waterwet en daarmee verschuivende bevoegdheden in onderdelen van het waterbeheer. Verder zijn aan deze Keur bepalingen toegevoegd over het onttrekken van grondwater en het infiltreren van water in de bodem. De "Keur en Beleidsregels" maken het mogelijk dat het Hoogheemraadschap van Rijnland haar taken als waterkwaliteits- en kwantiteitsbeheerder kan uitvoeren.

De Keur is een verordening van de waterbeheerder met wettelijke regels (gebod- en verbodsbepalingen) voor:

- Waterkeringen (onder andere duinen, dijken en kaden);
- Watergangen (onder andere kanalen, rivieren, sloten, beken);
- Andere waterstaatswerken (onder andere bruggen, duikers, stuwen, sluizen en gemalen).

De Keur bevat verbodsbepalingen voor werken en werkzaamheden in of bij de bovengenoemde waterstaatswerken. Er kan een ontheffing worden aangevraagd om een bepaalde activiteit wel te mogen uitvoeren. Als Rijnland daarin toestemt, dan wordt dat geregeld in een Watervergunning op grond van de Keur. De Keur is daarmee een belangrijk middel om via vergunningverlening en handhaving het watersysteem op orde te houden of te krijgen. In de Beleidsregels (voluit: Beleidsregels en Algemene Regels Inrichting Watersysteem 2011 Keur), die bij de Keur horen, is het beleid van Rijnland nader uitgewerkt. De Keur en Beleidsregels van Rijnland zijn te vinden op de website: www.rijnland.net.

Riolering en afkoppelen

Overeenkomstig het rijksbeleid geeft Rijnland de voorkeur aan het scheiden van hemelwater en afvalwater, mits het doelmatig is. De *voorkeursvolgorde* voor de omgang met afvalwater houdt in dat het belang van de bescherming van het milieu vereist dat:

- a. het ontstaan van afvalwater wordt voorkomen of beperkt;
- b. verontreiniging van afvalwater wordt voorkomen of beperkt;
- c. afvalwaterstromen gescheiden worden gehouden, tenzij het niet gescheiden houden geen nadelige gevolgen heeft voor een doelmatig beheer van afvalwater;
- d. huishoudelijk afvalwater en afvalwater dat daarmee wat biologische afbreekbaarheid betreft overeenkomt, worden ingezameld en naar een afvalwaterzuiveringsinrichting getransporteerd;
- e. ander afvalwater dan bedoeld in onderdeel d:
 - zo nodig na zuivering bij de bron, wordt hergebruikt;
 - lokaal, zo nodig na retentie of zuivering bij de bron, in het milieu wordt gebracht.

De gemeente kan gebruik maken van deze *voorkeursvolgorde* bij de totstandkoming van het gemeentelijk rioleringsplan (GRP). Deze *voorkeursvolgorde* is echter geen dogma. De uiteindelijke afweging zal lokaal moeten worden gemaakt, waarbij doelmatigheid van de oplossing centraal moet staan.

Zorgplicht en preventieve maatregelen voor Hemelwater

Voor de verwerking van hemelwater wijst Rijnland op de zorgplicht en op het nemen van preventieve maatregelen. Het verdient aanbeveling daar waar mogelijk aandacht te besteden aan maatregelen bij de bron. Preventie heeft de voorkeur boven 'end-of-pipe' maatregelen. Uitgangspunt is dat het te lozen hemelwater geen significante verslechtering van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater mag veroorzaken en emissie van vervuilende stoffen op het oppervlaktewater waar mogelijk wordt voorkomen door bijvoorbeeld:

- duurzaam bouwen;
- het toepassen berm- of bodempassage;
- toezicht en controle tijdens de aanlegfase en handhaving tijdens de beheerfase ter voorkoming van verkeerde aansluitingen;
- het regenwaterriool uit te voeren met (straat)kolken voorzien van extra zand- slibvang of zakputten (putten met verdiepte bodem) op tactische plekken in het stelsel;
- adequaat beheer van straatoppervlak, straatkolken en zakputten (straatvegen en kolken/putten zuigen);
- het toepassen van duurzaam onkruidbeheer;
- de bewoners, gebruikers en beheerders voor te lichten over de werking van de riolering en een juist gebruik hiervan;
- het vermijden van vervuilende activiteiten op straat zoals auto's wassen en repareren en chemische onkruidbestrijding.

Daar waar ondanks de zorgplicht en de preventieve maatregelen het te lozen hemelwater naar verwachting een aanmerkelijk negatief effect heeft op de oppervlaktewaterkwaliteit, kan in overleg tussen gemeente en waterschap gekozen worden voor aanvullende voorzieningen, een verbeterd gescheiden stelsel of - als laatste keus - aansluiten op het gemengde stelsel. Ook kan de gemeente in overleg met het waterschap kiezen voor een generieke 'end-of-pipe' aanpak. Deze keuze moet dan expliciet gemaakt worden in het GRP.

2.5 Gemeentelijk beleid

2.5.1 Archeologiebeleid

De Nota Archeologie is een eerste aanzet tot het formuleren van het gemeentelijk archeologisch beleid en inventariseert wat er op het gebied van de archeologische monumentenzorg binnen de gemeente Noordwijkerhout geregeld dient te worden. De Nota gaat uit van de basisprincipes waaraan gemeenten moeten voldoen bij de invoering van de nieuwe wetgeving.

De Nota Archeologie is in 2007 door archeologisch adviesbureau RAAP opgesteld voor de gemeenten Hillegom, Lisse en Noordwijkerhout. De Nota Archeologie en de bijbehorende Archeologische beleidskaart moet worden geïmplementeerd in de bestemmingsplannen. Voor het bestemmingsplangebied is de bodem opgebouwd uit strandwal al dan niet met duinen. Binnen dit gebied bestaat er een hoge archeologische verwachting vanaf het Neolithicum. De ruimtelijke gevolgen zijn beschreven in §4.1.

Afbeelding 6: uitsnede Archeologische Waardenkaart

2.5.2 Parapluplan prostitutie

Het gemeentelijk beleid met betrekking tot seksinrichtingen is weergegeven in het paraplubestemmingsplan "Aanvullende gebruiksregels naar aanleiding van het opheffen van het bordeelverbod" (2002).

Aangegeven is dat de gemeente Noordwijkerhout het uit een oogpunt van openbare orde niet wenselijk acht dat een seksinrichting zich vestigt in wijken of gebieden met overwegend een woonbestemming. Ook het centrum van Noordwijkerhout, met zijn woon- en winkelfuncties, horeca- en uitgaansgelegenheden, wordt niet gezien als een geschikte locatie. Prostitutiebedrijven horen evenmin thuis in het buitengebied, waar het niet past in het karakter van het gebied en waar er strijdigheid zou ontstaan met het Pact van Teylingen.

De voorkeur is gegeven aan een meer geïsoleerde locatie, waar bedrijfsmatige activiteiten in zijn algemeenheid toelaatbaar worden geacht en er toch sprake is dan wel kan zijn van enige sociale controle. Gelet op deze overwegingen is een gedeelte van het bedrijventerrein Gravendam aangewezen als mogelijke vestigingsplaats voor een seksinrichting. In dit bestemmingsplan zijn seksinrichtingen dan ook expliciet uitgesloten.

2.6 Conclusie

De ontwikkeling past binnen het voorgestane beleid van de verschillende schaalniveaus.

3 Beschrijving plangebied

De geschiedenis van Noordwijkerhout gaat terug tot in de oudheid. De eerste bewoners verbleven ver voor onze jaartelling op het smalle gebied tussen de Noordzee en het moerassige binnenland. In de Romeinse Tijd werd de streek bevolkt door een Germaanse stam, de Caninefaten. Door de eeuwen heen waren de belangrijkste middelen van bestaan de landbouw, veeteelt en visserij. Vanaf 1904 werd op grote schaal begonnen met het afzanden van de binnenduinen. De vrijkomende ondergrond bleek uitermate geschikt te zijn voor de cultuur van bloembollen. Door omzetting van grasland in bollenland werd vanaf 1950 de oppervlakte aan bollenland in Noordwijkerhout bijna verdubbeld en is Noordwijkerhout het grootste bloembollendorp van de Bollenstreek.

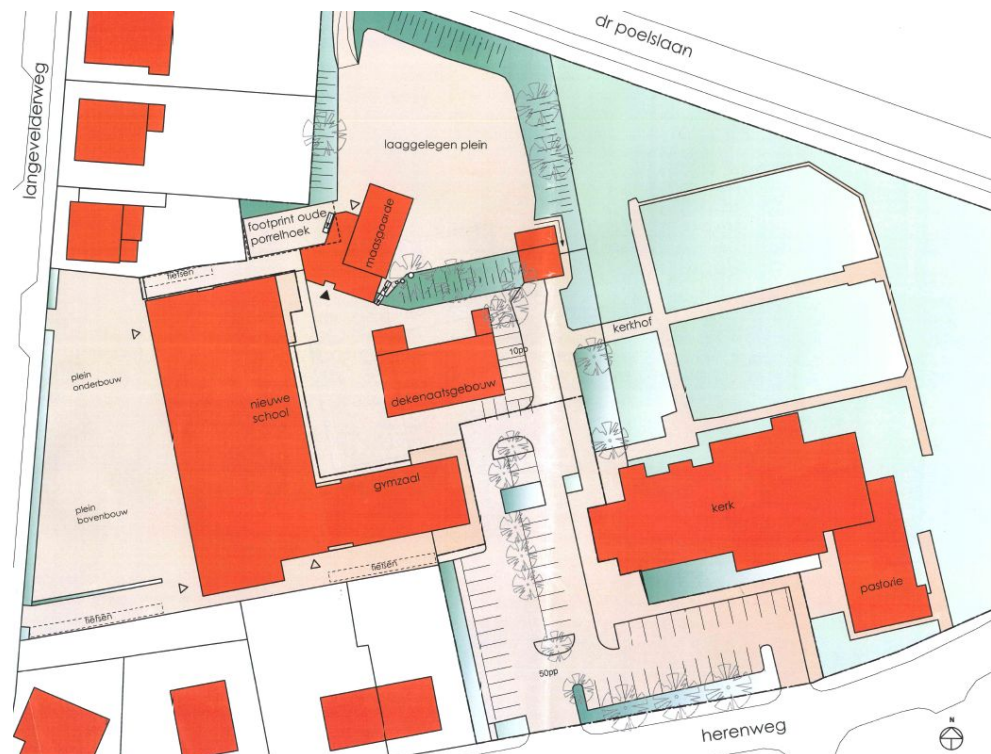
Het plangebied bestaat uit het gehele terrein van de St. Jozefkerk. Het plangebied bevat een aantal voorzieningen zoals de Sint Jozefkerk, de begraafplaats en de Katholieke basisschool 'De Prinsenhof'.

3.1 Beschrijving Bouwplan

Ruimtelijk

Het bouwplan bestaat uit de volgende elementen:

- nieuwbouw aansluitend op het bestaande gebouw 'Maasgaarde';
- vergroten/wijzigen van parkeerplaatsen (van 60 naar 71 plaatsen);
- aanpassen van het openbaar gebied en sloop bebouwing.

Afbeelding 7: overzicht huidige situatie

Afbeelding 8: overzicht nieuwe situatie

Door de aanpassingen op het terrein waaronder de nieuwe school ontstaat een samenhangend ruimtelijk beeld waarbij de afstand tot omliggende bebouwing groter wordt in vergelijking tot het oude gebouw 'Porreelhoek'.

4 Realiserings- en uitvoeringsaspecten

4.1 Archeologie en cultuurhistorie

Archeologie

Volgens de Cultuurhistorische Waardenkaart van de provincie Zuid Holland kent het plangebied een zeer grote kans op archeologische sporen.

In 2007 is door archeologisch adviesbureau RAAP voor de gemeenten Hillegom, Lisse en Noordwijkerhout een archeologische beleidskaart met voorschriften ten behoeve van de Archeologische Monumentenzorg opgesteld.

Voor het bestemmingsplangebied is de bodem opgebouwd uit strandwal al dan niet met duinen. Binnen dit gebied bestaat er een hoge archeologische verwachting vanaf het Neolithicum.

Cultuurhistorie

Volgens het streekplan maakt het plangebied en de directe omgeving onderdeel uit van de zone archeologische verwachting. Het plangebied is geen aangewezen Belvédèregebied. Binnen het plangebied bevinden zich geen rijksmonumenten. Wel zijn er twee gemeentelijke monumenten aanwezig:

- Herenweg 13 (kerk);
- Herenweg 15 (pastorie).

Binnen het plangebied bevindt zich daarnaast één karakteristiek gebouw (opgenomen in het Monumenten Inventarisatie Project (MIP) dit is:

- Langevelderweg 2 (schoolgebouw);

De gemeentelijke monumenten en de karakteristieke bebouwing binnen het plangebied is op de verbeelding aangeduid met de aanduiding [sba-chw], specifieke bouwaanduiding - cultuurhistorisch waardevol.

4.1.1 Toets

Voor het plangebied is een archeologische medebestemming opgenomen waarbij bodemin-grepen dieper dan 30 cm beneden het maaiveld én groter dan 100 m² niet zijn toegestaan. Deze ingrepen kunnen pas plaatsvinden indien er een inventariserend archeologisch onderzoek is overlegd.

Het bouwplan voorziet in een gebouw van 295 m² b.v.o. op een locatie waar voorheen geen bebouwing stond. De ondergrond ter plaatse van het bouwplan is nog niet verstoord.

4.1.2 Conclusie

Het bouwplan voor de uitbreiding is 295 m² groot. Gelet hierop worden de oppervlaktegrens waarbij geen archeologisch onderzoek nodig is (100 m²) overschreden. Voor het bouwplan zullen ook funderingswerkzaamheden nodig zijn. In de huidige situatie is het terrein deels verhard en deels onverhard.

Gelet op het bouwplan is het noodzakelijk om bij het verlenen van de omgevingsvergunning voor het bouwen een inventariserend archeologisch onderzoek uit te voeren waaruit blijkt of er archeologische indicatoren voorkomen ter plaatse van de nieuwbouw.

4.2 Water

4.2.1 Toetsingskader

Vanaf 1 november 2003 is de watertoets wettelijk van toepassing, een procedure waarbij de initiatiefnemer in een vroeg stadium overleg voert met de waterbeheerder over de beoogde ruimtelijke ontwikkeling. De watertoets heeft als doel het voorkomen van nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen die in strijd zijn met duurzaam waterbeheer. In het plangebied wordt het waterbeheer gevoerd door het Hoogheemraadschap van Rijnland.

Beleid stedelijk waterbeheer

De laatste jaren is het inzicht gegroeid dat, mede gezien de klimaatveranderingen, op een duurzamer wijze met het stedelijk waterbeheer dient te worden omgegaan. De speerpunten voor het duurzame stedelijk waterbeheer zijn het minimaliseren van wateroverlast, het realiseren van voldoende waterberging, het afkoppelen van verhard oppervlak en het voorkomen van diffuse verontreinigingen door toepassing van duurzame bouwmaterialen. Van het verhard oppervlak dient 15% te worden gecompenseerd in oppervlaktewater.

In het Waterbeheerplan 2010-2015 wordt beschreven wat het Hoogheemraadschap van Rijnland wil bereiken, hoe het waterschap dat wil doen en welke kosten en/of personele inzet daarmee gemoeid is. In het plan zijn strategische doelen geformuleerd (veiligheid tegen overstromingen, voldoende water en gezond water) en per strategisch doel zijn concrete maatregelen benoemd. Voor Noordwijkerhout heeft het waterschap echter geen concrete maatregelen geformuleerd in het Waterbeheerplan.

Het hoogheemraadschap van Rijnland stelt dat voor de nieuwe bebouwing met een oppervlak groter dan 500 m² een hemelwaterretentie wordt aangelegd. Binnen het plangebied dient volgens de richtlijnen van het hoogheemraadschap een bui die eens in de 100 jaar voorkomt te worden geborgen.

4.2.2 Toets

Het bouwplan voorziet in de realisatie van 295 m² b.v.o. aan nieuwbouw. Daarnaast zal ten gevolge van de nieuwbouw het oude dekenaaitsgebouw worden gesloopt. Per saldo zal de verharding deels toenemen omdat er ter plaatse van het te slopen gebouw parkeerplaatsen worden aangelegd. Daarnaast vind nieuwbouw deels plaats op gronden die nu niet zijn verhard.

4.2.3 Conclusie

Ten opzichte van het vigerende bestemmingsplan zal het nieuwe bestemmingsplan geen extra waterbergingen geven. Voor afzonderlijke projecten met een te verharden oppervlak kleiner dan 500 m², zoals het onderhavige, wordt door het hoogheemraadschap geen compensatie vereist. Voor grotere projecten zal waterberging aangelegd worden. Hierbij wordt uitgegaan, volgens het beleid van het hoogheemraadschap, van 15% van de toename aan verhard oppervlak.

4.3 Luchtkwaliteit

4.3.1 Toetsingskader

Algemeen

Door de uitstoot van uitlaatgassen door onder andere de industrie en het verkeer komen schadelijke stoffen in de lucht. Vooral langs drukke wegen kunnen de concentraties van verschillende stoffen zo hoog zijn dat deze de gezondheid kunnen aantasten. Om te voorkomen dat de gezondheid wordt aangetast door luchtverontreiniging dient bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen rekening gehouden te worden met de luchtkwaliteit ter plaatse.

Regelgeving

De belangrijkste wet- en regelgeving voor luchtkwaliteit is vastgelegd in *Titel 5.2 Luchtkwaliteitseisen* van de Wet milieubeheer (Wm). In samenhang met Titel 5.2 zijn de grenswaarden voor luchtkwaliteit in Bijlage 2 van de Wm opgenomen. In Titel 5.2 Wm is bepaald dat bestuursorganen een besluit, dat gevolgen kan hebben voor de luchtkwaliteit, kunnen nemen wanneer:

- wordt voldaan aan de in bijlage 2 Wm opgenomen grenswaarden;
- een besluit (per saldo) niet leidt tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- aannemelijk is gemaakt dat een besluit 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de concentratie van een stof;
- het project is opgenomen in het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL).

In Titel 5.2 Wm is ook vastgelegd op welke plaatsen geen beoordeling van de luchtkwaliteit hoeft plaats te vinden. Dit wordt beschreven in het zogenaamde toepasbaarheidsbeginsel. Dit is onder andere het geval in gebieden in de buitenlucht waartoe leden van het publiek normaliter geen toegang hebben, op een arbeidsplaats als bedoeld in de Arbeidsomstandighedenwet 1998 en op de rijbaan en middenberm van een weg.

Bij Titel 5.2 Wm horen uitvoeringsregels die zijn vastgelegd in Algemene Maatregelen van Bestuur (AMvB) en ministeriële regelingen. De volgende AMvB's en regelingen zijn of kunnen relevant zijn bij luchtkwaliteitsonderzoeken:

- AMvB en Regeling niet in betekenende mate bijdragen;
- Regeling projectsaldering 2007;
- Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007;
- Besluit Gevoelige bestemmingen.

4.3.2 Toets

Conform de Wet milieubeheer en het bijbehorende 'Besluit niet in betekenende mate' kan de ontwikkeling als "Niet in betekenende mate" worden gekarakteriseerd.

Dit besluit definieert bijvoorbeeld een woningbouwproject van 1.500 woningen met 1 bijbehorende ontsluitingsweg als "niet in betekende mate". 1.500 woningen brengt ca. 7.000 verkeersbewegingen met zich mee. De uitbreiding van het bestaande bedrijfspand zal ruimschoots voldoen aan dit criterium qua toename van het aantal verkeersbewegingen.

Door het bouwplan zal gelet op de sloop en nieuwbouw van bestaande functies een zeer beperkte toename ontstaan van het verkeer en daarmee tot een marginale verslechtering van de luchtkwaliteit. In het plangebied is er een redelijke tot goede luchtkwaliteit.

Op basis van de Grootchalige Concentratiekaart Nederland 2010

(<http://geodata.rivm.nl/gcn/>) bedraagt de jaargemiddelde grenswaarde voor NO₂ 21.5 µg/m³ en voor PM₁₀ 23.4 µg/m³ beide gemeten in 2010.

De jaargemiddelde grenswaarden voor NO₂ en PM₁₀ worden niet overschreden. Dit geldt ook voor de overige stoffen. De grenswaarde 24-uursgemiddelde voor PM₁₀ wordt in geen van de berekende jaren met meer dan de toegestane 35x overschreden. De realisatie van het bouwplan is conform het Besluit luchtkwaliteit toelaatbaar.

4.3.3 Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het onderhavige bestemmingsplan.

4.4 Externe veiligheid

4.4.1 Toetsingskader

Het bestemmingsplan St. Jozefkerk e.o. kent geen inrichtingen binnen het plangebied die met zodanig grote hoeveelheden gevaarlijke stoffen werken dat deze een potentieel extern veiligheidsknelpunt opleveren. Derhalve kan worden volstaan met een korte beschrijving van de externe veiligheid in de bestaande situatie.

Algemeen

Externe veiligheid in het bestemmingsplan heeft te maken met vervoer van gevaarlijke stoffen (over weg, rails, water of door leidingen) en bedrijfsmatige activiteiten waarbij gevaarlijke stoffen van belang zijn (opslag, productie, bewerking, etc.).

Voor externe veiligheid zijn twee zaken van belang, te weten het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. De grenswaarde voor het plaatsgebonden risico van het vervoer van gevaarlijke stoffen is voor woningen en kwetsbare objecten gesteld op een niveau van 10⁻⁶ per jaar. Dat wil zeggen dat de kans op een dodelijke situatie door een ongeval met gevaarlijke stoffen op een te bouwen plek maximaal één op de miljoen per jaar mag zijn.

Het groepsrisico heeft betrekking op de kans dat een grotere groep mensen bij een dergelijk ongeval is betrokken. Hiervoor geldt geen grenswaarde, maar een oriëntatiewaarde (inspanningsverplichting).

Vervoer van gevaarlijke stoffen (N206)

Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is in augustus 2004 de Circulaire risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen gepubliceerd. In deze circulaire is het externe veiligheidsbeleid voor het vervoer van gevaarlijke stoffen opgenomen. Over de N206, ter hoogte van het plangebied, vindt geen vervoer van gevaarlijke stoffen plaats. In het plangebied zijn geen leidingen gelegen waardoor het vervoer van gevaarlijke stoffen plaatsvindt. Het aspect externe veiligheid heeft derhalve geen gevolgen voor het bestemmingsplan.

Bedrijfsactiviteiten

In het plangebied en de directie omgeving van het plangebied bevinden zich geen risicovolle activiteiten. Geconcludeerd wordt dat het aspect externe veiligheid geen gevolgen heeft voor dit bestemmingsplan.

4.5 Netwerken

Kabels en leidingen

De (kleinere) nutsvoorzieningen, zoals transformatorhuisjes, kabelkasten en rioolinstallaties zijn niet afzonderlijk geïnventariseerd en bestemd maar algemeen geregeld door het opnemen van nutsvoorzieningen in de doeleindenomschrijving en de omvang ervan te beperken in de bouwregels.

Straalpad

Een straalpad is een voorziening voor het transport van signalen tussen zender en ontvanger voor bijvoorbeeld radio en TV. Gebruikers van een dergelijke voorziening zijn KPN en het ministerie van Defensie.

Binnen het plangebied zijn geen kabels, leidingen en straalpaden van zodanige importantie aanwezig, dat deze bij de planvorm betrokken dienen te worden c.q. afzonderlijk in het plan opgenomen dienen te worden.

4.6 Geluid

4.6.1 Toetsingskader

Normstelling en beleid

In het kader van de Wet geluidhinder (Wgh) bevinden zich langs alle wegen geluidszones, met uitzondering van woonerven en 30 km/h-wegen. Binnen de geluidszone van een weg dient de geluidsbelasting aan de gevel van nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen aan bepaalde wettelijke normen te voldoen. Volgens artikel 74 van de Wet geluidhinder is de breedte van een geluidszone afhankelijk van het aantal rijstroken en de ligging van de weg (stedelijk of buitenstedelijk).

VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering'

In de VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' van 2009 wordt voor een aantal milieuaspecten per bedrijfscategorie een indicatieve afstand tussen woningen en bedrijven aangegeven die aangehouden dient te worden bij ruimtelijke ontwikkelingen. Deze ontwikkelingen betreffen realisering van nieuwe bedrijven of nieuwe woningen.

Uit het bouwplan kan worden afgeleid dat er sprake is van een rouwkamer en dat het gebouw een uitbreiding is van het bestaande gebouw 'Maasgaarde' waarbij gebruik van zaalruimte in zijn algemeenheid mogelijk is. In de publicatie wordt hiervoor een indicatieve afstand van 10 meter aangegeven voor uitvaartcentra en 30 meter voor buurt- en clubhuizen. Voor beide functies geldt dat de aan te houden afstand wordt bepaald door het milieuaspect geluid. Vermeld dient te worden dat de categorie buurt- en clubhuizen in 'Bedrijven en milieuzonering' als continu bedrijf verondersteld zijn. Dit hoeft in de praktijk niet zo te zijn. Enkel al door een niet continue bedrijfsvoering kan een afwijking van de afstandsnorm mogelijk zijn.

Alhoewel genoemde afstanden in 'Bedrijven en milieuzonering' indicatief zijn, worden in jurisprudentie deze afstanden wel als 'harde eis' gezien. Het is echter wel mogelijk om af te wijken van genoemde afstandsnormen. Door middel van een onderbouwing dient gemotiveerd te worden hoe, op kortere afstand, aan een vergelijkbaar beschermingsniveau kan worden voldaan. In voorliggende situatie komt het nieuwe gebouw op circa 45 meter afstand tot de dichtstbijzijnde aanwezige woningen in de directe omgeving. Deze afstand is groter dan de richtafstand van 30 meter uit de VNG-publicatie.

Op basis hiervan geldt dat het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau (L_{Ar}, L_T), en de maximale geluidhinder (L_{Amax}) niet hoeft te worden onderzocht.

4.6.2 Toets

De geluidsbelasting aan de gevels van nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen mag in principe niet meer bedragen dan de wettelijke voorkeurgrenswaarde (48 dB). Wanneer de wettelijke voorkeurgrenswaarde wordt overschreden en maatregelen onvoldoende doeltreffend zijn dan wel overwegende bezwaren ontmoeten van landschappelijke, stedenbouwkundige, verkeerskundige, vervoerskundige of financiële aard, kan onder voorwaarden een verzoek worden gedaan tot vaststelling van een hogere waarde. De in de Wet geluidhinder vastgelegde uiterste grenswaarde mag daarbij niet worden overschreden. Voor de beoogde buitenstedelijke ontwikkeling geldt een uiterste grenswaarde van 53 dB (nieuwe woningen/ bedrijven versus bestaande wegen). De hogere waarde moet zijn verleend, voordat over het verzoek om ontheffing wordt beslist.

Krachtens artikel 110g van de Wgh mag het berekende geluidsniveau van het wegverkeer worden gecorrigeerd in verband met de verwachting dat motorvoertuigen in de toekomst stiller zullen worden. Voor wegen met een lagere snelheid dan 70 km/h geldt een aftrek van 5 dB. Voor snelheden van 70 km/h en hoger geldt een aftrek van 2 dB. Bij de genoemde geluidsbelastingen is deze aftrek toegepast, tenzij anders benoemt.

4.6.3 Conclusie

Het bouwplan voorziet niet in de realisatie van geluidgevoelige bestemmingen in het kader van de Wet geluidhinder. Omdat er binnen het plan geen geluidsgevoelige bestemming mogelijk wordt gemaakt is een akoestisch onderzoek niet noodzakelijk.

De afstand van het nieuwe gebouw tot omliggende gevoelige functies (woningen) bedraagt circa 45 meter. Deze afstand is groter dan de richtafstand van 30 meter uit de VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' van 2009. Hierdoor is er geen nadere onderbouwing noodzakelijk voor afwijking van de richtafstanden.

4.7 Ecologie

4.7.1 Toetsingskader

Gelet op de verplichtingen ingevolge de Flora- en faunawet moet aannemelijk worden gemaakt dat de gunstige staat van instandhouding van de beschermde soorten niet in het geding is.

De Nota Ruimte geeft het beleidskader voor de duurzame ontwikkeling en een verantwoord toekomstig grondgebruik in de vorm van onder andere de Ecologische hoofdstructuur (EHS). De EHS is een samenhangend netwerk van bestaande en te ontwikkelen natuurgebieden. Het netwerk wordt gevormd door kerngebieden, natuurontwikkelingsgebieden en ecologische verbindingzones. De EHS is op provinciaal niveau uitgewerkt, de PEHS.

Flora- en faunawet

Wat de soortenbescherming betreft is de Flora- en faunawet van belang. Deze wet is gericht op de bescherming van dier- en plantensoorten in hun natuurlijke leefgebied.

De Flora- en faunawet bevat onder meer verbodsbepalingen met betrekking tot het aantasten, verontrusten of verstoren van beschermde dier- en plantensoorten, hun nesten, hollen en andere voortplantings- of vaste rust- en verblijfsplaatsen. De wet maakt hierbij een onderscheid tussen "licht" en "zwaar" beschermde soorten. Indien sprake is van bestendig beheer, onderhoud of gebruik dan wel van ruimtelijke ontwikkeling of inrichting, gelden voor sommige, met name genoemde soorten, de verbodsbepalingen van de Flora- en faunawet níet. Er is dan sprake van vrijstelling op grond van de wet. Voor zover deze vrijstelling niet van toepassing is, bestaat de mogelijkheid om van de verbodsbepalingen ontheffing te verkrijgen van het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit.

Voor de zwaar beschermde soorten wordt deze ontheffing slechts verleend, indien:

- er sprake is van een wettelijk geregeld belang (waaronder het belang van land- en bosbouw, bestendig gebruik en ruimtelijke inrichting en ontwikkeling);
- er geen alternatief is;
- geen afbreuk wordt gedaan aan een gunstige staat van instandhouding van de soort. De Flora- en faunawet is in zoverre voor de onderhavige ontwikkeling van belang, dat bij de voorbereiding van het plan moet worden onderzocht of deze wet de uitvoering van de ontwikkeling niet in de weg staat.

Natuurbeschermingswet 1998

Uit een oogpunt van gebiedsbescherming is de Natuurbeschermingswet 1998, die op 1 oktober 2005 in werking is getreden, van belang. Deze wet onderscheidt drie soorten gebieden, te weten:

- door de minister van LNV aangewezen gebieden, zoals bedoeld in de Vogel- en Habitatrichtlijn;
- door de minister van LNV aangewezen beschermde natuurmonumenten;
- door Gedeputeerde Staten aangewezen beschermde landschapsgezichten.

De wet bevat een zwaar beschermingsregime voor de onder a en b bedoelde gebieden (in de vorm van verboden voor allerlei handelingen, behoudens vergunning van Gedeputeerde Staten of de minister van LNV).

De bescherming van de onder c bedoelde gebieden vindt plaats door middel van het bestemmingsplan. Bij de voorbereiding van de het project moet worden onderzocht of de Natuurbeschermingswet 1998 de uitvoering van de ontwikkeling niet in de weg staat. De Natuurbeschermingswet staat de uitvoering van het project in de weg, wanneer de uitvoering tot ingrepen noodzaakt waarvan moet worden aangenomen dat daarvoor geen vergunning ingevolge de Natuurbeschermingswet 1998 zal kunnen worden verkregen.

4.7.2 Toets

Het plangebied bestaat uit een perceel met gebouwen met bijbehorende buitenruimte, een dienstwoning, een parkeerplaats en groen. Voor de nieuwbouw worden twee bomen gekapt. Ter compensatie en inrichting van het nieuwe openbare gebied na sloop van het dekenaaitsgebouw voorziet het plan in de plant van twaalf nieuwe bomen.

4.7.3 Conclusie

Gelet op het huidige gebruik van het terrein en de nieuwe inrichting van gebouwen en openbare ruimte staat de Flora- en faunawet de uitvoering van het bouwplan niet in de weg.

Bij het bouwrijp maken van het plangebied, de sloop van het dekanaatsgebouw en de kap van de bomen ten behoeve van het bouwplan is het advies de bebouwing en bomen nader te beschouwen naar het voorkomen van vleermuizen (in het gebouw) en nesten (in de bomen). Indien uit inspectie ter plaatse geen bijzonderheden worden geconstateerd kunnen de werkzaamheden worden uitgevoerd.

Daarnaast zal tijdens de werkzaamheden de zorgplicht in acht moeten worden genomen.

Zorgplicht

Voor alle beschermde soorten, dus ook voor de soorten die zijn vrijgesteld van de onthefingsplicht, geldt wel een zogenaamde 'algemene zorgplicht' (art. 2 Flora- en faunawet). Deze zorgplicht houdt in dat de initiatiefnemer passende maatregelen neemt om schade aan beschermde soorten te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om het niet verontrusten of verstoren in de kwetsbare perioden zoals de winterslaap, de voortplantingstijd en de periode van afhankelijkheid van de jongen.

Werken buiten kwetsbare periode

De kwetsbare perioden voor de verschillende soortgroepen zijn niet alle gelijk. Als 'veilige' periode voor alle groepen geldt in het algemeen de periode van half augustus tot half november, de periode waarin de voortplantingstijd achter de rug is en dieren als vleermuizen, overige zoogdieren en amfibieën nog niet in winterslaap zijn. Indien voorbereidende werkzaamheden in die periode worden uitgevoerd, kan daarna gedurende het winterseizoen en het daarop volgende voorjaar probleemloos worden gewerkt.

Werken in kwetsbare periode

Indien vooraf bekend is dat werkzaamheden moeten worden uitgevoerd binnen de kwetsbare perioden van de soorten, is het zaak ervoor te zorgen dat het gebied tegen die tijd ongeschikt is als leefgebied voor die soorten. Zo kan bijvoorbeeld vegetatie gedurende het groeiseizoen kort gemaaid worden, zodat er geen vogels gaan broeden en het tegen de winter ook ongeschikt is voor kleine zoogdieren die in winterslaap gaan. Indien tijdens de uitvoering van de werkzaamheden beschermde soorten worden waargenomen dienen maatregelen te worden genomen om schade aan deze individuen zo veel mogelijk te voorkomen.

4.8 Bodem

De provincie Zuid-Holland hanteert bij de beoordeling van bestemmingsplannen de richtlijn dat voorafgaand aan de vaststelling van een bestemmingsplan ten minste het eerste deel van het verkennende bodemonderzoek, het historisch onderzoek, wordt verricht op alle bestemmingen waar een herinrichting wordt voorzien. Indien uit het historisch onderzoek wordt geconcludeerd dat op de betreffende locatie sprake is geweest van activiteiten met een verhoogd risico op verontreiniging dan dient het volledig verkennende bodemonderzoek te worden verricht.

4.8.1 Toets

Binnen het bestemmingsplangebied zijn in het verleden diverse bodemonderzoeken uitgevoerd. Er is voor het plangebied bodeminformatie voorhanden.

4.8.2 Conclusie

Gelet op de bodeminformatie en de bestemming van de gronden in de huidige situatie is op basis van het huidige gebruik de verwachting dat de gronden geschikt zijn voor het beoogde gebruik.

Gelet op het bouwplan is het echter wel noodzakelijk om voor bij het verlenen van de omgevingsvergunning voor het bouwen een verkennend bodemonderzoek uit te voeren waaruit blijkt of de bodem geschikt is voor het beoogde gebruik ter plaatse van de nieuwbouw. Dit omdat in de huidige situatie de grond onbebouwd is.

4.9 Duurzaamheid

4.9.1 Klimaatakkoord Gemeenten en Rijk 2007-2011

Het Rijk en de gemeenten hebben een klimaatakkoord ondertekend. Hierin staan afspraken over energiebesparing en de overgang naar duurzame energie. De gemeenten onderschrijven de ambities van het kabinet: een reductie van de uitstoot van broeikasgassen van 30% in 2020 ten opzichte van 1990, een energiebesparingspercentage van 2% energiebesparing per jaar en een aandeel van 20% duurzame energie in 2020. De ambitie is dat in 2020 de nieuwbouw energieneutraal is en dat het energieverbruik van woningen en gebouwen in 2020 met meer dan 50% is verlaagd. Om resultaten te boeken en om innovatie te stimuleren wordt de energieprestatie coëfficiënt voor nieuwe woningen in 2011 aangescherpt naar 0,6 en in 2015 naar 0,4. Nu er afspraken zijn gemaakt over energiebesparing en de overgang naar duurzame energie, zal er ook naar toe gewerkt moeten worden.

4.9.2 GPR Gebouw® 4

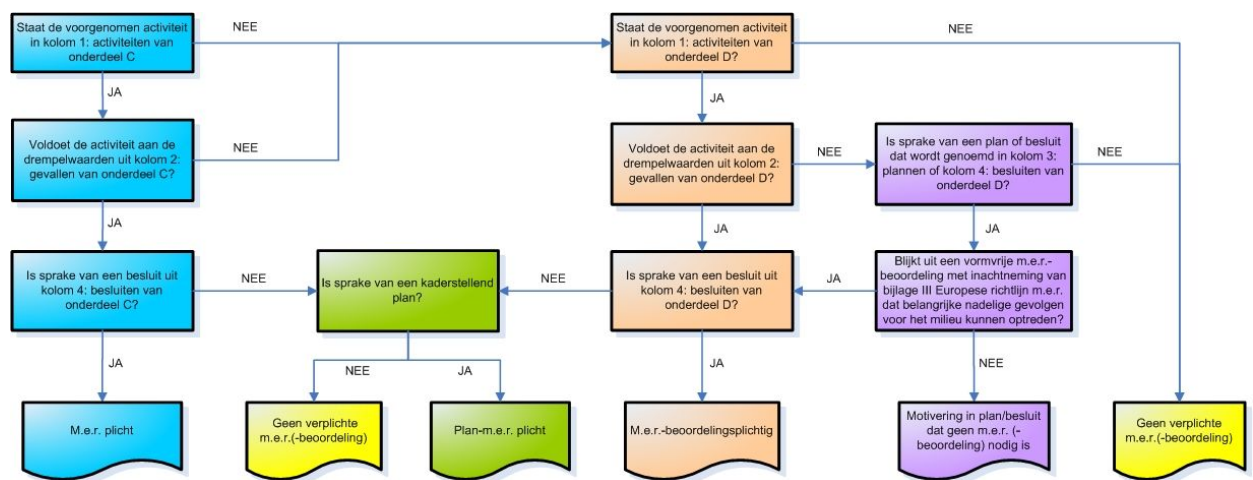
Om inzicht te krijgen in de duurzaamheid van nieuwbouwprojecten zijn er instrumenten in de markt om dit te meten. Een van die instrumenten is GPR Gebouw® 4. Dit is een relatief eenvoudig instrument waarmee prestaties gemeten kunnen worden, compleet met rapportcijfers van 1 tot 10. Een score van 6.0 is representatief voor het wettelijke niveau van het Bouwbesluit. Dit instrument kijkt breder dan alleen energie. De GPR-lijst kan online ingevuld worden. De ambitie van de gemeenten is in veel gevallen om 7.0 te scoren op het thema energie en gemiddeld een 7.0 voor de thema's milieu, gezondheid, gebruikskwaliteit en toekomstwaarde.

4.10 MER-beoordeling

Per 1 april 2011 is het Besluit milieueffectrapportage gewijzigd. De belangrijkste wijziging betreft het indicatief maken van de drempelwaarde in onderdeel D. Dit betekent dat voor activiteiten die genoemd staan in het Besluit m.e.r. (bijvoorbeeld woningbouw, kantoren, bedrijven, recreatie, etc.) maar onder de gestelde indicatieve drempelwaarden zitten toch een beoordeling nodig is of sprake is van mogelijke belangrijke nadelige milieugevolgen. Deze beoordeling heeft een vormvrije m.e.r.-beoordeling. Inhoudelijk is deze beoordeling gelijk aan een m.e.r.-beoordeling (die uitgevoerd moet worden bij activiteiten uit onderdeel D die wel boven de drempelwaarden zitten), maar de enige procedurele verplichting die hiervoor geldt is dat het opgenomen moet worden in de toelichting van het betreffende besluit.

Om te bepalen of een activiteit m.e.r.-plichtig, m.e.r.-beoordelingsplichtig of vormvrij m.e.r.-beoordelingsplichtig kan onderstaand schema gebruikt worden. Het voorliggende ruimtelijke plan heeft een ontwikkelend karakter. Het plan maakt de realisatie van een nieuw gebouw mogelijk en legt deze nieuwe situatie vast in het bestemmingsplan.

In het voorliggende ruimtelijke plan worden echter op (zeer) beperkte schaal uitbreidingen van huidige activiteiten mogelijk gemaakt ten opzichte van de bouw- en gebruiksmogelijkheden uit het thans vigerende plan. Formeel is dus conform onderstaand schema sprake van een vormvrije m.e.r.-beoordeling. In de toelichting is voor de diverse relevante milieuthema's beschreven wat de milieusituatie is en welke gevolgen er eventueel zijn. Conform de criteria van bijlage III van de Europese richtlijn m.e.r. kan daarom gesteld worden dat de aanwezige uitbreidingen (het vervangen van een bestaand gebouw door een nieuw gebouw) dermate klein zijn, dat belangrijke nadelige milieugevolgen uit te sluiten zijn bij de vaststelling van dit ruimtelijk plan.

5 Juridische regelgeving

5.1 Inleiding

Het bestemmingsplan zal niet voorzien in grootschalige veranderingen in de ruimtelijke en functionele structuur. Het bestemmingsplan is grotendeels conserverend van aard; alleen de uitbreiding van het bestaande gebouw Maasgaarde wordt mogelijk gemaakt.

Een regeling die past bij het huidige beleid van de gemeente Noordwijkerhout voor zowel het ruimtelijk als het functionele beheer van het gebied.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.1. van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) worden, door middel van de op de kaart aangegeven bestemmingen en de daarop betrekking hebbende regels, de in het plan begrepen gronden voor bepaalde doeleinden aangewezen. Daarbij worden regels gegeven voor het bouwen van bouwwerken en voor het gebruik van de bouwwerken en onbebouwde gronden.

5.2 Systematiek van de regels

Voor het bestemmingsplan St Jozefkerk e.o. te Noordwijkerhout wordt aangesloten op de handleiding Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2008 (SVBP 2008).

Hieronder wordt een toelichting gegeven op welke wijze een en ander in de regels is vastgelegd.

De regels zijn als volgt ingedeeld:

Hoofdstuk 1: Inleidende bepalingen

Dit hoofdstuk bevat twee artikelen. In het eerste artikel zijn de begripsomschrijvingen opgenomen, het tweede artikel bevat de wijze van meten.

Een toelichting verdient, door het verloop in hoogte in het plangebied, het begrip peil. Het peil in het gebied is de hoogte van het parkeerterrein van de St. Jozefkerk en schoolgebouw aan de Herenweg. Het parkeerterrein c.q. de rijbaan van dit terrein is het peil voor het bepalen van de goot- en bouwhoogte van de gebouwen in het plangebied. Eventuele aan- en uitbouwen aan de achterzijde van de gebouwen die uitkomen op het lager gelegen plein worden ook qua maatvoering geregeld in het begrip peil.

Hoofdstuk 2: Regels met betrekking tot de bestemmingen

Dit hoofdstuk bestaat uit een beschrijving van de bestemmingen. Deze kennen per bestemming globaal de volgende opzet:

- Bestemmingsomschrijving;
- Bouwregels voor gebouwen;
- Bouwregels voor bijbehorende bouwwerken, geen gebouwen zijnde;
- Eventuele nadere eisen;
- Eventuele afwijkingsbepalingen;
- Verboden gebruik.

Dit hoofdstuk bevat tevens de bestemmingsbepalingen die op het hele plangebied betrekking hebben in de vorm van dubbelbestemmingen.

Hoofdstuk 3: Algemene regels

Dit hoofdstuk bevat regels die op het hele plangebied betrekking hebben en regelt de volgende onderwerpen:

- Anti-dubbeltelregel: met deze bepaling wordt beoogd misbruik van de regels door middel van (privaatrechtelijke) wijzigingen in de eigendomsverhoudingen van gronden te voorkomen;
- Algemene bouwregels: dit artikel geeft de bouwregels aan voor bouwwerken die in meerdere bestemmingen kunnen voorkomen. Voor de overzichtelijkheid zijn deze bouwregels samengevat in één artikel;
- Algemene gebruiksregel: dit artikel geeft aan wat er in ieder geval onder verboden gebruik van gronden en opstallen ten opzichte van het bestemmingsplan wordt verstaan;
- Algemene afwijkingsregels: het gaat hierbij om een afwijkingsmogelijkheid van de in de regels gegeven maten en percentages met betrekking tot het bouwen, het oprichten van gebouwen van openbaar nut en het in beperkte mate verschuiven van bestemmingsgrenzen;

Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels

Dit hoofdstuk bevat regels die op het hele plangebied betrekking hebben en regelt de volgende onderwerpen:

- Overgangsregeling: bouwwerken welke op het moment van tervisielegging van het plan aanwezig zijn, mogen blijven bestaan, ook al is er strijd met de bebouwingsregels. Het gebruik van de grond en opstallen, dat afwijkt van de regels op het moment waarop het plan rechtskracht verkrijgt, mag gehandhaafd blijven;
- Titel: in deze regel wordt aangegeven onder welke naam de regels aangehaald kunnen worden.

6 Economische uitvoerbaarheid

Het onderhavige bestemmingsplan maakt het mogelijk om een nieuw gebouw met een maatschappelijke functie te realiseren. Daarnaast verandert de openbare ruimte in de omgeving van het nieuwe gebouw. Het betreft allen gronden in particulier eigendom.

Voor het gewenste bouwplan is tussen de gemeente en de initiatiefnemer een anterieure overeenkomst afgesloten.

Derhalve heeft het plan geen financiële consequenties voor de gemeente en is daarmee financieel haalbaar. De gemaakte kosten zullen via de anterieure overeenkomst en legesverordening van de gemeente Noordwijkerhout in rekening worden gebracht.

Conclusie

Voor dit plan wordt geen exploitatieplan vastgesteld.

Het onderhavige bestemmingsplan is grotendeels conserverend van aard. Het betreft alleen gronden in particulier eigendom. Derhalve heeft het plan geen financiële consequenties voor de gemeente en is daarmee financieel haalbaar.

7 Ruimtelijke procedure

7.1 Raadplegen vooroverleginstanties

In het kader van het overleg als bedoeld in artikel 3.1.1 van het Besluit op de ruimtelijke ordening (Bro) is het ontwerpbestemmingsplan "St. Jozefkerk e.o." voorgelegd aan de relevante vooroverleginstanties, de provincie Zuid-Holland en het Hoogheemraadschap van Rijnland.

7.2 Zienswijzen

Het ontwerpbestemmingsplan "St. Jozefkerk e.o." heeft met ingang van 4 april 2012 voor een periode van zes weken voor iedereen ter inzage gelegen. Gedurende deze periode is de mogelijkheid geboden om schriftelijke en/of mondeling zienswijzen kenbaar te maken tegen het ontwerpbestemmingsplan.

Van deze mogelijkheid is geen gebruik gemaakt.